

รายละเอียดของรายวิชา (Course Specification)

รหัสวิชา PER ๓๑๒๓ รายวิชา ละครเพลง (Musical Theatre)

สาขาวิชาศิลปการแสดง (ศิลปะการแสดง) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสันนทา

ภาคการศึกษา ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อรายวิชา

รหัสวิชา PER ๓๑๒๓

ชื่อรายวิชาภาษาไทย ละครเพลง

ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ Musical Theatre

๒. จำนวนหน่วยกิต

๓(๑-๔-๔)

๓. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

๓.๑ หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

ศิลปะการแสดง(ศิลปะการแสดง)

๓.๒ ประเภทของรายวิชา วิชาเลือก

๔. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

๔.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุสุมา เทพรักษ์

๔.๒ อาจารย์ผู้สอน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุสุมา เทพรักษ์

๕. สถานที่ติดต่อ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ / E – Mail ktdrama

๒๖๐๘@gmail.com

๖. ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน

๖.๑ ภาคการศึกษาที่ ๑ / ชั้นปีที่ ๓

๖.๒ จำนวนผู้เรียนที่รับได้ ประมาณ ๒๕ คน

๗. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี) ไม่มี

๙. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี) ไม่มี

๙. สถานที่เรียน ห้องปฏิบัติการสาขาวิชา

๑๐. วันที่จัดทำหรือปรับปรุง วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

รายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

หมวดที่ ๒ จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

๑. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

ประวัติความเป็นมาและลักษณะสำคัญของละครเพลงในยุคต่างๆ ของโลก แนวโน้มการสร้างสรรค์ละครเพลงในประเทศไทย การแสดงละครเพลง การขับร้อง การเคลื่อนไหวร่างกาย การเต้น การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และการสื่อสาร ความหมายของเพลงผ่านการแสดงแสดง

๑.๑ เพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา และลักษณะสำคัญของละครเพลงในยุคต่างๆ ของโลก

๑.๒ เพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจแนวโน้มการสร้างสรรค์ละครเพลง ในประเทศไทย

๑.๓ เพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้ การเคลื่อนไหวร่างกายและการเต้นเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการแสดงได้

๑.๔ เพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในการร้องเพลงและกtruorถ่ายทอด ความรู้สึก การสื่อสารความหมายของเพลง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการแสดงได้

๑.๕ เพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ หลักการแสดงละครเพลง และเกิดทักษะเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการแสดงได้

๒. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

๒.๑ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการแสดงตัวลูกระครให้ลึกซึ้งขึ้น

๒.๒ เพื่อสร้างความเข้าใจในการเข้าถึงตัวลูกระครที่ได้รับบทบาท โดยการค้นคว้า วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ความรู้ที่ได้รับศึกษา นำมาประมวลเพื่อ สร้างสรรค์การแสดงของตนเอง ปูร่องกอบการซึ้งของผู้สอนในเชิงทฤษฎี และปฏิบัติอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของเหตุผล

๒.๓ เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ ที่หลากหลาย

หลักสูตรระดับปริญญา □ ตรี □ โท □ เอก

๒.๔ เพื่อพัฒนาคักกยภาพความสามารถด้านทักษะ ทฤษฎี โดยการนำเสนอผลงาน ในรูปแบบการแสดง ซึ่งจะนำไปสู่การประกอบวิชาชีพทางด้านศิลปะการแสดงในอนาคตต่อไป

๒.๕ เพื่อปลูกฝัง ความชื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ สุนทรียะที่ดี และจรรยาบรรณทางด้านวิชาชีพศิลปะการแสดง

หมวดที่ ๓ ลักษณะและการดำเนินการ

๑. คำอธิบายรายวิชา

ประวัติความเป็นมาและลักษณะสำคัญของละครเพลงในยุคต่างๆของโลก แนวโน้มการสร้างสรรค์ละครเพลงในประเทศไทย การแสดงละครเพลง การขับร้อง การเคลื่อนไหวร่างกาย การเต้น การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และการสื่อสารความหมายของเพลงผ่านการแสดง

History and characteristics of musical theatre. Future of Thai musical theatre in terms of creation and production. Acting and singing for musical theatre. Movement and dance. Expressing emotions through music and acting.

๒. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย (ชั่วโมง)	สอนเสริม (ชั่วโมง)	การฝึกปฏิบัติ/งาน ภาคสนาม/การฝึกงาน (ชั่วโมง)	การศึกษาด้วยตนเอง (ชั่วโมง)
๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวม ๑๕ ชั่วโมง	-	๔ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวม ๖๐ ชั่วโมง	๔ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวม ๖๐ ชั่วโมง

๓. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษา เป็นรายบุคคล

๑ ชั่วโมง / สัปดาห์

๓.๑ ปรึกษาด้วยตนเองที่ห้องพักอาจารย์ผู้สอน ห้อง พักอาจารย์ ชั้น ๔ อาคาร ๖๐ ปี คณะศิลปกรรมศาสตร์

๓.๒ ปรึกษาผ่านโทรศัพท์ที่ทำงาน / มือถือ หมายเลข ๐๘๑๙๔๕๐๗๓

๓.๓ ปรึกษาผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) ktdrama๒๖๐๔@gmail.com

๓.๔ ปรึกษาผ่านเครือข่ายลังคอมออนไลน์ (Facebook/Twitter/Line) ครุป่อง กุสุม่า เทพรักษ์

๓.๕ ปรึกษาผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet/Webboard).....

หมวดที่ ๔ การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๑. คุณธรรม จริยธรรม

๑.๑ คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

- (๑.๑) ตระหนักในคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม
- (๑.๒) มีวินัย ตรงต่อเวลา รับผิดชอบตนเองและสังคม
- (๑.๓) มีภารกิจเป็นผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีมและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งและลำดับความสำคัญได้

(๑.๔) เคราะห์สิทธิ์และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและคุณธรรมของความเป็นมนุษย์

- (๑.๕) เคราะห์ภูมิเบี่ยงและข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรและสังคม
- (๑.๖) มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

๑.๒ วิธีการสอน

- (๑) แบบฝึกหัดในห้องเรียน
- (๒) การมีส่วนร่วมในห้องเรียน
- (๓) มอบหมายงานและนำเสนอผลงาน
- (๔) การบันทึกเวลาเข้าเรียน

๑.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) พฤติกรรมที่เข้าเรียน และส่งงานที่ได้รับมอบหมาย
- (๒) ประเมินผลของงาน
- (๓) สอบผานออนไลน์

๒. ความรู้

๒.๑ ความรู้ที่ต้องพัฒนา

● (๒.๑) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีและทักษะที่สำคัญในเนื้อหาสาขาวิชาศิลปะการแสดง เช่น นั่งอย่างมีประสิทธิภาพ

○ (๒.๒) สามารถวิเคราะห์ปัญหา เข้าใจ และอธิบายความต้องการด้านศิลปะการแสดงของสังคม รวมทั้งประยุกต์ความรู้เชิงทฤษฎีและทักษะที่เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหาและครั้ง

(๒.๓) สามารถวิเคราะห์ออกแนวปัจจุบันและ/or ประเมิน องค์ประกอบ ต่างๆ ของการแสดง ในลักษณะของงานอนุรักษ์และงานสร้างสรรค์

(๒.๔) สู่มาตรฐานติดตามความก้าวหน้า และวิวัฒนาการของงานการแสดง รวมทั้งนำไปประยุกต์ใช้ตามความนิยมของสังคมโดยไม่ทำให้งานศิลปะการแสดงของไทยเปลี่ยนรูปหรือเสียหาย

(๒.๕) มีความรู้ ความเข้าใจ และสนใจพัฒนาความรู้ ความชำนาญ ทางการแสดงอย่างต่อเนื่อง

(๒.๖) มีความรู้ในแนวกว้างของสาขาวิชาศิลปะการแสดง เล็งเห็นการเปลี่ยนแปลง และเข้าใจผลกระทบจากสื่อและศิลปะการแสดงใหม่ๆ จากนานาประเทศทั่วโลก

(๒.๗) มีประสบการณ์ในการพัฒนาและ/หรือการประยุกต์ความรู้ด้านการแสดงเพื่อสร้างงานศิลปะการแสดงที่หลากหลาย

(๒.๘) สามารถบูรณาการความรู้ในสาขาวิชาศิลปะการแสดงกับความรู้ในศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องการทดสอบมาตรฐานนี้สามารถทำได้โดยการทดสอบแต่ละวิชา ในชั้นเรียน ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตร

๒.๒ วิธีการสอน

- (๑) การสอนออนไลน์
- (๒) แบบฝึกหัดในห้องเรียน
- (๓) การมีส่วนร่วมในห้องเรียน
- (๔) มอบหมายงานและนำเสนอผลงาน
- (๕) การบรรยาย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๒.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) การรายงานที่ได้รับมอบหมาย
- (๒) ประเมินผลของงาน

๓. ทักษะทางปัญญา

๓.๑ ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

- (๓.๑) คิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่างเป็นระบบ
- (๓.๒) สามารถสืบคุณ ตีความ และประเมินสารสนเทศ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- (๓.๓) สามารถรวม ศึกษาวิเคราะห์ และสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการ

(๓.๔) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะกับการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการแสดงแต่ละครึ่ง โดยอย่างเหมาะสม

๓.๒ วิธีการสอน

- (๑) แบบฝึกหัดในห้องเรียน
- (๒) การมีส่วนร่วมในห้องเรียน
- (๓) มอบหมายงานและนำเสนอผลงาน
- (๔) การบรรยาย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๓.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) การรายงานที่ได้รับมอบหมาย
- (๒) ประเมินผลของงาน

(๓) สังเกตในชั้นเรียน

๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ**๔.๑ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา**

○ (๔.๑) สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายและสามารถสนทนากลุ่มได้ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๔.๒) สามารถให้ความช่วยเหลือ และอ่วมวยความสัมภាយแก่การแก้ปัญหาสถานการณ์ต่างๆ ในกลุ่มทั้งในบทบาทของผู้นำหรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงาน

(๔.๓) สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาชี้นำสังคมในประเด็นที่เหมาะสม

(๔.๔) มีความรับผิดชอบในการกระทำการทั้งของตนเองและรับผิดชอบในงานกลุ่ม

(๔.๕) สามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่ม

(๔.๖) มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเอง และทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง คุณสมบัติตามๆ สามารถวัดรวมกับคุณสมบัติในข้อ ๑ , ๒ และ ๓ ได้ในระหว่างการทำกิจกรรมรวมกัน

๔.๒ วิธีการสอน

(๑) แบบฝึกหัดในห้องเรียน

(๒) การมีส่วนร่วมในห้องเรียน

(๓) มอบหมายงานและนำเสนอผลงาน

๔.๓ วิธีการประเมินผล

(๑) การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย

(๒) ประเมินผลของงาน

(๓) สังเกตในชั้นเรียน

๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ**๕.๑ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา**

● (๕.๑) มีทักษะการใช้เครื่องมือที่จำเป็นที่มีอยู่ในบัจจุบันต่อการทำงานที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และการใช้คอมพิวเตอร์เพื่องานการแสดง

(๕.๒) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งปากเปล่าและการเขียนเลือกใช้รูปแบบการนำเสนอของสื่ออย่างเหมาะสม

○ (๕.๒) สามารถแนะนำประเด็นการแก้ไขปัญหา โดยใช้สารสนเทศหรือการแสดงสถิติประยุกต์ตอบปัญหาหรือการแสดงอย่างสร้างสรรค์

(๕.๓) สามารถใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสม

๕.๒ วิธีการสอน

(๑) แบบฝึกหัดในห้องเรียน

- (๒) การมีส่วนร่วมในห้องเรียน
 (๓) มอบหมายงานสืบคุณและนำเสนอผลงาน
- ๕.๓ วิธีการประเมินผล**
- (๑) การรายงานที่ได้รับมอบหมาย
 (๒) ประเมินผลของงาน
 (๓) สังเกตในชั้นเรียน

หมายเหตุ

ลัญลักษณ์ ● หมายถึง ความรับผิดชอบหลัก

ลัญลักษณ์ ○ หมายถึง ความรับผิดชอบรอง

เงนวาง หมายถึง ไม่ได้รับผิดชอบ

ซึ่งจะปรากฏอยู่ในแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสุรายวิชา (Curriculum Mapping)

หมวดที่ ๕ แผนการสอนและการประเมินผล

๑. แผนการสอน

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน (ชม.)	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
๑-๔	แนะนำรายวิชา ประวัติ ความเป็นมาของละครเพลง และแนวโน้มละครเพลงในไทย	๒๐	บรรยายเชิงปฏิสัมพันธ์	ผศ.ดร.กุสุมา เทพรักษ์
๕-๗	การร้องเพลงเพื่อการแสดง ละครเพลง	๑๕	บรรยาย/พาวเวอร์พ้อยต์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ	ผศ.ดร.กุสุมา เทพรักษ์
๘	สอบกลางภาค	๕	ประวัติความเป็นมาและแนวโน้ม	ผศ.ดร.กุสุมา เทพรักษ์
๙-๑๒	การเคลื่อนไหวและการเต้น เพื่อการแสดงละครเพลง	๒๐	บรรยาย/พาวเวอร์พ้อยต์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ	ผศ.ดร.กุสุมา เทพรักษ์
๑๓-๑๖	การแสดงละครเพลง	๒๐	บรรยาย/พาวเวอร์พ้อยต์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้	ผศ.ดร.กุสุมา เทพรักษ์

สปดา ห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน (ชม.)	กิจกรรมการเรียน การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
			การฝึกปฏิบัติ	
๓๗	สอบปลายภาค	๔	ละครเพลง	ผศ.ดร.กุสุมา เทพรักษ์

๒. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

(ระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้หัวข้อย่อยแต่ละหัวข้อตามที่ปรากฏในแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบของรายวิชา)

(Curriculum Mapping) ตามที่กำหนดในรายละเอียดของหลักสูตร สปดาห์ที่ประเมิน และ สัดส่วนของการประเมิน)

ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมินผลการเรียนรู้	สปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
๒.๑,๒.๕,๒.๖	สอบกลางภาค	๔	๒๕%
๔.๑,๔.๓	สอบปลายภาค	๓๗	๕๐%
๑.๒,๓.๒,๔.๔,๔.๕	การมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยน เรียนรู้ การทำการบ้าน	ตลอดภาค การศึกษา	๒๕%

หมวดที่ ๖ ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

๑. ตำราและเอกสารหลัก

๑) Dietz, Dan. Lanham. *The Complete Book of 1930s Broadway Musicals.* ebook. New York : Rowman & Littlefield Publishers, ๒๐๑๘.

๒) Dietz, Dan. Lanham. *The Complete Book of 2000s Broadway Musicals.* ebook. New York : Rowman & Littlefield Publishers, ๒๐๓๗.

๒. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

๑) ภาควิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ปริทัศน์ศิลปะการละคร, พิมพ์ ครั้งที่ ๕, กรุงเทพ : จุฬาลงกรณ์.

๒) เอกสารประกอบการเรียน (powerpoint)

๓. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

- ๑) เว็บไซต์ทางศิลปะการแสดงและการพัฒนา
- ๒) สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ทางศิลปะการแสดง
- ๓) การศึกษาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านการแสดงผ่านวารสาร นิตยสาร
เอกสารทางวิชาการ และวิดีโอ

หมวดที่ ๗ การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

๑. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

- ๑)แบบประเมินของมหาวิทยาลัย
- ๒)สัมภาษณ์ผู้เรียนในรายวิชา

๒. กลยุทธ์การประเมินการสอน

- ๑)แบบประเมินของมหาวิทยาลัย
- ๒)สัมภาษณ์ผู้เรียนในรายวิชา

๓. การปรับปรุงการสอน

- ๑)ปรับปรุงการสอนตามศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคล
- ๒)จัดอบรมเพิ่มเติมสำหรับผู้เรียนที่มีพัฒนาการทางการเรียนต่ำ หรือผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาตนเองที่สูงขึ้น
นอกเหนือจากเวลาเรียน
- ๓)ให้คำแนะนำนักศึกษาเพื่อการพัฒนา หรือแก้ไขเป็นรายบุคคล

๔. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

- ๑)การสอบประมวลวิชาในเชิงทฤษฎีหลังจบปลายภาคการศึกษา
- ๒)การสอบประมวลวิชาในเชิงปฏิบัติอย่าง

๕. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

หลักสูตรระดับปริญญา □ ตรี □ โท □ เอก

นำผลการสอบ และการประเมินจากการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน ตลอดจนการสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อปรับปรุง

ประสิทธิผลของรายวิชา จะดำเนินการประเมินหลักสูตร โดยสำรวจความคิดเห็นจากผู้เรียน ผู้สอน และผู้ที่มีส่วน
เกี่ยวข้องอื่นๆ และประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยจะประเมินทุกสิ่งภาคการศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาใช้
ในการปรับปรุงหลักสูตร และพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสุ่ร้ายวิชา (Curriculum Mapping) ตามที่ปรากฏในรายละเอียดของหลักสูตร (Programme Specification) มคอ. ๒

มคอ. ๓
หลักสูตรระดับปริญญา ตรี โท เอก

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ความรับผิดชอบในแต่ละด้านสามารถเพิ่มลดจำนวนได้ตามความรับผิดชอบ

หน้า | ๑๒